

הנחיות לכתיבת מאמר איכותני מקורי

מדריך זה מציג הנחיות לכתיבה של מאמר מחקר איכותני מקורי, על-פי כללי הכתיבה המדעית ותוך הקפדה על כללי אתיקה. המדריך מבוסס על הנחיות שפורסמו על ידי ה-APA (Levitt et al., 2018), ותורגמו על ידי ד"ר ענת אלבוז וד"ר נאור דמטר. על הכתיבה להיות בסגנון אחיד, תוך הקפדה על הנחיות מדריך הפרסומים של ארגון הפסיכולוגים האמריקאי (APA).

למידע כללי של שיטות מחקר איכותני נא להיכנס לקישור:

אופן ההגשה: אורך המאמר לא יעלה על 25 עמודים (לא כולל רשימת מקורות ונספחים).

סדר הגשה

1. עמוד הכותרת יכול את:

- א. שם המאמר (לא יותר מ-12-15 מילים), יש לייצג את הנושא באופן קצר ויצירתי. מומלץ להציג את המשתנים שנחקרו ואת הקשר ביניהם.
- ב. שמות הכותבים ובכלל זה: שם מלא, תארים, השתייכות מקצועית (מוסד או ארגון), דואר אלקטרוני.
- ג. תודות (Acknowledgment) - בחלק זה יש לציין אם המאמר נכתב על בסיס עבודה במסגרת הלימודים, ובכלל זה עבודות מחקר ותזה; ואם המחקר או הפרויקט המתוארים במאמר קיבלו תמיכה כלכלית יש לציין על ידי מי. כמו כן, בחלק הזה אפשר לציין אנשים שעזרו בקידום העבודה או המאמר.

חלק זה יוגש בעברית ובאנגלית. יש לציין בחלק זה מי הכותב שמולו תעבוד המערכת.

2. עמוד שני יוגש בעברית ויכלול את:

- א. שם המאמר.
- ב. מילות מפתח: ריפוי בעיסוק ולכל היותר 5 מילים נוספות שאינן מופיעות בכותרת, רצוי להיעזר ב-MeSH (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh>). מומלץ למצוא לפחות מילת מפתח אחת לתיאור השיטה ואחת לתיאור סוגי המשתתפים או התופעה הנחקרת.
- ג. תקציר: יכול לא יותר מ-250 מילים. התקציר הינו סיכום קצר וממצה של תוכן העבודה. הוא

מאפשר לקורא לסקור במהירות את תכולת העבודה. מהווה חלק חשוב מאוד בעבודה, שכן התקציר הוא החלק הראשון, ולעיתים היחיד, שנקרא (לא פעם הקורא מחליט אם להמשיך לקרוא על סמך התקציר בלבד). תקציר כתוב היטב הוא בראש ובראשונה מדויק ומשקף נאמנה את מטרת העבודה ואת תוכנה. אין לכלול בתקציר מידע שאינו מופיע בעבודה עצמה. השוואה בין תוכן התקציר לראשי הפרקים של העבודה היא אמצעי יעיל לבדוק את דיוק התקציר. על התקציר לעמוד כשהוא לעצמו. יש להבהיר את כל המושגים המרכזיים הכלולים בעבודה. עליו להיות כתוב כקטע אחד (ללא חלוקה לפסקאות) ולכלול הידרשות לעניינים האלה:

- הצגת הבעיה - השאלה/הבעיה.
- מטרות - יעדי המחקר וייחודו.
- שיטת המחקר - מבנה, אוכלוסייה, כלים והליך. יש לכלול בו את סוגי מקורות,

המשתתפים/נתונים ואת שיטת ניתוח הנתונים. יש להביא בחשבון את תיאור גישת המחקר אם הדבר יכול להקל על תהליך השיפוט ולהגביר את בהירות המאמר. עם זאת, אם למאמר אין גישת מחקר ספציפית או גישת המחקר מורכבת מדי לכמות המילים הנדרשת, לא מומלץ להרחיב נקודה זו בתקציר.

- תוצאות המחקר - סיכום הממצאים העיקריים.
- מסקנות עיקריות והשלכות המחקר.

3. עמוד שלישי באנגלית יכלול את:

- א. שם המאמר.
- ב. מילות מפתח: ריפוי בעיסוק ולכל היותר 5 מילים נוספות שאינן מופיעות בכותרת, רצוי להיעזר ב-MeSH (<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/mesh>). מומלץ למצוא לפחות מילת מפתח אחת לתיאור השיטה ואחת לתיאור סוגי המשתתפים או התופעה הנחקרת.
- ג. תקציר: בהתאם לתקציר בעברית.

4. עמוד רביעי: מסר עיקרי - שלוש נקודות מרכזיות, עד 50 מילים המתארות את עיקרי המסר של המאמר.

גוף המאמר

מבוא

המבוא הוא הפרק הראשון של העבודה ובו שלושה חלקים מרכזיים: (א) הצגת הבעיה/הנושא, (ב) סקירת הספרות, (ג) מטרת המחקר וחשיבותו. **אין לציין את כותרות החלקים של המבוא.**

הצגת הבעיה: בחלק זה מוצגת בקצרה הבעיה/השאלה הנחקרת וההקשר שלהן (רצוי לכלול גם סדר גודל / שכיחות הבעיה). יש לשמור על רצף הגיוני של טיעונים המסבירים מדוע מתעורר הצורך במחקר זה. מומלץ להתחיל ברמה כללית ולעבור לתיאור ספציפי. כמו כן יש להסביר כיצד הבעיה הנחקרת מתקשרת לתחום הריפוי בעיסוק.

סקירת ספרות: ביקורת ומיזוג הספרות הרלוונטית לצורך זיהוי נושאי מפתח / דיונים / מסגרות התייחסות תיאורטיות לשם הבהרת מגבלות, פערי ידע או צרכים מעשיים. הסקירה במחקר איכותני יכולה לכלול תיאורי מקרה, סיפורים אישיים או חומר תיאורי אחר. חלק זה צריך לתת את מלוא התמיכה התיאורטית לרציונל המחקר. יש מקום לדון בספרות הרלוונטית, אך אין צורך להציג סקירה היסטורית מפורטת ומלאה. יש מקום להגדיר את המושגים המרכזיים של המחקר. יש להתמקד במחקרים קודמים בעלי רלוונטיות ישירה לבעיה הספציפית הנחקרת ולצטטם, ועם זאת יש להימנע ממובאות בעלות רלוונטיות כללית או שולית. ההחלטה עד כמה להרחיב את הסקירה תלויה בכמות החומר שבנמצא הנוגע באופן ישיר לנושא המחקר. אם יש די מאמרים תיאורטיים ומחקריים הנוגעים באופן ישיר לשאלת המחקר, אין צורך להרחיב את טווח חיפוש המאמרים. אם אין די מאמרים הנוגעים לשאלת המחקר, יש להרחיב את החיפוש וכמובן יש לציין מה אינו בנמצא בספרות. בסיכום של עבודות שקדמו למחקר הנוכחי יש להביא, בקיצור נמרץ, את עיקרי הממצאים ולהימנע מתיאור מפורט של הליך המחקר. תיאור מפורט כזה יבוא אך ורק אם הוא בעל רלוונטיות ישירה למחקר הנוכחי (למשל, אם המחקר הנוכחי נועד לתקן טעויות מתודולוגיות שנעשו במחקרים שקדמו לו). יש להציג את ההמשכיות ההגיונית בין עבודות קודמות ובין המחקר הנוכחי. יש להימנע ממצב שבו הקורא אינו מבין כיצד המחקר המוצג קשור ל-, נובע מ-, או ממשיך מחקר שכבר נעשה בתחום. **חשוב שתיעשה אינטגרציה של החומר המובא ולא רק הצגה של מחקר אחר מחקר.** לאחר הצגת הספרות רצוי לסכם את מה שנעשה או מה שייעשה במחקר הנוכחי, לאור סקירה זו.

מטרת המחקר והשיבותו: הצגת מטרת המחקר וחשיבותו תיעשה בפסקה האחרונה של המבוא. מחקרים איכותניים לרוב אינם מניחים הנחות מחקר אלא שואלים שאלות מחקר או קובעים מטרות מחקר. יש לתאר את אוכלוסיית היעד, אם היא ספציפית. לספק רציונל למידת התאמת מערך המחקר למטרת המחקר (לדוגמה, בניית תיאוריה, הבהרה, העמקת הבנת התופעה, תרומה חברתית, תיאור, הדגשת מנהגים חברתיים). יש להסביר את הקשר בין הניתוח הנוכחי למאמרים/פרסומים קודמים, אם הדבר רלוונטי למטרות המחקר. יש להוסיף את תיאור גישת המחקר אם גישה זו מבהירה את מטרות ורציונל המחקר (למשל: גישה תיאורית, פרשנית, פמיניסטית, פסיכואנליטית, פוסט-פוזיטיביסטית, קונסטרוקטיבית, ביקורתית, פוסט-מודרנית או פרגמטית).

שיטה

תפקידו של פרק השיטות הוא לתאר לקוראים מה נעשה כדי לבחון את ההשערות או את שאלות המחקר. יש להציג בבהירות את השיקולים שהנחו את החוקרים בבחירת המערך והכלים, ואת התאמתם לפתרון בעיית המחקר. במחקר איכותני יש לתאר את סיכום מערך המחקר (אסטרטגיות איסוף נתונים, אסטרטגיות ניתוח נתונים וגישות המחקר אם מבהירות) ואת הרציונל לבחירת המערך הספציפי. פרקי השיטה יכולים להיכתב בצורה נרטיבית או כרונולוגית. על אף שיש לתאר את שיטת המחקר בדרך שתאפשר לחוקרים אחרים לחזור על המחקר, אין הכרח שחוקרים אחרים יגיעו לאותן מסקנות. השיטה אמורה להוליך חוקרים אחרים למסקנות בעלות רמה דומה של יושרה מתודולוגית. על הכותבים לארגן את המידע על מנת לתאר את השיטה בדרך עקבית ולא מעמיסה. תהליכים של מחקר איכותני הם לרוב לולאתיים ולא לינאריים. הם יכולים להתפתח תוך כדי תהליך החקירה ויכולים לנוע הלוך וחזור בין איסוף הנתונים לניתוחם. לכן, פרקי איסוף הנתונים וניתוחם יכולים להיות משולבים זה בזה. משום ששיטות איכותניות עוברות התאמות ומשולבות באופן יצירתי, פרק השיטה במאמר איכותני יהיה ארוך יותר מפרקי שיטה במאמרים כמותיים.

אוכלוסייה

תיאור עצמי של החוקר: תיאור רקע החוקר בגישתו למחקר תוך הדגשת תובנות קודמות באשר לתופעה הנחקרת (מראיינים, מנתחי נתונים, קבוצת מחקר). תיאור כיצד הבנה קודמת של התופעה הנחקרת נוהלה והשפיעה על (שיפרה, הגבילה או גרמה להבניה של איסוף נתונים וניתוחם). אפשר לציין תובנות קודמות של החוקר ורלוונטיות לניתוח, כגון תיאור מאפיינים דמוגרפיים/תרבותיים של

החוקר, השכלה, ניסיון עם התופעה הנחקרת, הכשרות, ערכים, החלטות בעניין בחירת חומרים לניתוח.

משתתפים / מקורות / נתונים אחרים: ציון מספר המשתתפים / מסמכים / אירועים שנוחתו. תיאור נתונים דמוגרפיים/מידע תרבותי, נקודות מבט של המשתתפים או מאפיינים של מקור הנתונים שיכולים להשפיע על הנתונים שנאספו. ציון מקורות נתונים שבנמצא, אם הדבר רלוונטי (עיתונים, אינטרנט, ארכיונים). ואם הדבר יישומי: ציון מידע בדבר אחסון הנתונים בעבור מידע שאפשר לשתף בו, ותיאור חיפוש ארכיוניים או תהליכי מיקוד מידע לניתוח.

יחסי חוקר-משתתפים: תיאור היחסים והאינטראקציות בין החוקרים למשתתפים שרלוונטיים לתהליך המחקר או להשפעה עליו (האם היו יחסים לפני המחקר, האם ליחסים יש השלכות אתיות בנוגע למחקר).

תיאור תהליך גיוס המשתתפים: תיאור תהליך הגיוס (פנייה ישירה/טלפונית/ בדואר/ בדוא"ל/ פרוטוקול גיוס). תיאור תמריצים או פיצויים שניתנו. יש לספק בטחונות לתהליכים אתיים הרלוונטיים לאיסוף הנתונים ולקבלת הסכמה להשתתפות במחקר (ובכלל זה אישורי ועדות אתיקה מוסדיות, התאמות ספציפיות של אוכלוסיות מוחלשות, ניטור בטיחות). תיאור התהליך שדרכו נקבע מספר המשתתפים בהקשר למערך המחקר. תיאור כל הפחתה במספר המשתתפים והמספר הסופי של משתתפים/מקורות (שיעור סירובים או סיבות לנשירה, אם רלוונטי). תיאור הרציונל להחלטה לעצור איסוף נתונים (רוויה). יש להוסיף הצהרה על מטרת המחקר כפי שנמסרה למשתתפים, אם שונתה מן המטרה המוצהרת. מאחר שאין הסכמה באשר למספר המשתתפים המינימלי במחקר איכותני, על הכותב לספק רציונל למספר המשתתפים שנבחר. הסדר של תהליך הגיוס והבחירה ותוכנם צריכים להיקבע על פי הגישה המתודולוגית של החוקר.

בחירת המשתתפים: תיאור תהליך בחירת המשתתפים/מקורות הנתונים (שיטות מדגם מכוון כגון שונות מרבית, מדגם מגוון, או שיטות מדגם נוחות כמו בחירה עלפי "כדור שלג", מדגם תיאורטי). יש לציין קריטריונים להכללה/הוצאה. להוסיף תיאור ההקשר הכללי למחקר (מתי והיכן נאספו הנתונים). אם בחירת המשתתפים נעשתה מתוך נתוני ארכיון, יש לתאר את תהליכי הגיוס והבחירה מתוך ארכיון זה, וכן לתאר כל החלטה לבחור קבוצות משתתפים מתוך כלל הנתונים. תיאור הבחירה יכול להבהיר כיצד מספר המשתתפים תואם למערך המחקר המוצע, תוך הכרה שיכולת העברת הממצאים במחקר איכותני להקשרים אחרים מבוססת על פיתוח הבנות עמוקות ותלויות הקשר.

הסדר של תהליך הגיוס והבחירה ותוכנם צריכים להיקבע בהקשר לגישה המתודולוגית של החוקר. חלק מן החוקרים יקבעו תהליך בחירה ואז יפתחו שיטת גיוס בהתאם לקריטריונים שנקבעו. חוקרים אחרים יפתחו שיטת גיוס ואז יבחרו משתתפים בהתאם לממצאים המתפתחים.

מבנה המחקר

איסוף נתונים/תהליכי זיהוי: תיאור שיטת איסוף הנתונים (ראיונות, שאלונים, תקשורת, תצפית). תיאור מקורות או התפתחות פרוטוקול איסוף הנתונים. תיאור כל שינוי באסטרטגיית איסוף הנתונים כתגובה לממצאים המתפתחים או לרציונל המחקר. תיאור תהליך הבחירה או איסוף הנתונים (אחרים נוכחים בזמן שנאספו הנתונים, מספר הפעמים שבהן נאספו הנתונים, משך איסוף הנתונים, הקשר). תיאור מידת ההשתתפות (עומק המעורבות, זמן איסוף). לגבי ריאיון ומחקרים כתובים, יש לציין ממוצע וטווח משך הזמן בתהליך איסוף הנתונים (ראיונות נמשכו בין 75 ל-110 דקות, זמן ממוצע לריאיון - 90 דקות). תיאור שימוש ברפלקסיביות בתהליך איסוף הנתונים, כאשר זה מבהיר את המחקר. תיאור שאלות שנשאלו באיסוף הנתונים: תוכן שאלות מרכזיות, סוגי שאלות (פתוחות לעומת סגורות). למעריכים: חוקרים יכולים להשתמש במונחים לאיסוף הנתונים שיהיו עקביים לגישת המחקר ותהליך המחקר כמו בחירה, איסוף או זיהוי נתונים. עם זאת, המונחים צריכים להיות נגישים לקהל הקוראים.

כלי המחקר

הקלטות והמרת נתונים: תיאור שיטות הקלטה ויזואליות/אודיטוריות של נתונים שהיו בשימוש.

הליך המחקר

ניתוח אסטרטגיית ניתוח נתונים: תיאור שיטות ותהליכים שהיו בשימוש ולאילו מטרה. תיאור מפורט של תהליך הניתוח, ובכללו דיון על ההליכים (קידוד, ניתוח של תמות וכולי בהתאם לעקרונות השקיפות. תיאור מנתחי הנתונים או המקודדים והכשרתם, אם לא צוינו עדיין בפרק תיאור העצמי של החוקר (בחירת מקודדים, קבוצות שיתוף פעולה). יש לציין אם קטגוריות הקידוד התגלו מתוך הניתוח או פותחו מראש. ציון יחידות הניתוח (תמלול שלם, יחידה, טקסט) וכיצד נוצרו היחידות. תיאור תהליך בניית הסכימה האנליטית, (האם פותחה לפני או אחרי הניתוח, או התגלתה תוך כדי). תיאור המחשבות ותיאורים לפיתוח הסכמות, אם רלוונטי. ציון התוכנה שהייתה בשימוש, אם רלוונטי. החוקרים יכולים להשתמש במונחים עקביים לגישת ותהליך המחקר שלהם (פרשנות, הפיכה ליחידה, ניתוח של זיכרון צילומי (אידיטי), קידוד). עם זאת, התיאורים צריכים להיות מנוסחים באופן נגיש לקהל הקוראים. יש לספק רציונל כדי להאיר בחירות אנליטיות בהקשר למטרות המחקר.

יושרה מתודולוגית: יש להראות כי הטענות העולות מן הניתוחים מוצדקות ומייצרות ממצאים בעלי יושרה מתודולוגית. התהליכים שתומכים ביושרה מתודולוגית (fidelity - נאמנות, utility - יעילות), בדרך כלל מתוארים לאורך הפרקים הרלוונטיים במאמר, אבל אפשר להיזרש אליהם בפרק נפרד כשיש טעם בעיבוד או בהדגשה.

נושאים של יושרה מתודולוגית כוללים:

הערכת מידת ההלימה (adequacy) של הנתונים ליכולת לתפוס צורות של גיוון רלוונטיות לשאלה, למטרות ולגישת המחקר.

תיאור כיצד נקודות המבט של החוקרים נוהלו בשלבי איסוף וניתוח הנתונים (הגבלת השפעתם על איסוף הנתונים, השפעתם על הבניית ניתוח הנתונים).

המחשה כיצד הממצאים מושגים על הראיות (שימוש בציטוטים, מובאות או תיאור מעורבות החוקרים באיסוף הנתונים).

המחשת הממצאים כמבהירים ומשמעותיים (בהקשר לספרות ולמטרת המחקר).

מתן מידע הקשרי רלוונטי לממצאים (סביבת המחקר, מידע על המשתתפים, הבאת שאלה מתוך הריאיון לפני הציטוט הנדרש).

הצגת ממצאים בדרך שמנמקת בהיגיון סתירות או ממצאים סותרים (יישוב סתירות, הסבר כיצד יכול להיווצר פער בממצאים).

המחשת מידת העקביות בתהליכי הניתוח (המנתחים יכולים להשתמש בהדגמות מן הניתוחים על מנת לתמוך בעקביות, לתאר התפתחות של נקודת מבט יציבה, מהימנות בין שופטים, הסכמה) או תיאור תגובות להיעדר עקביות, כשיש צורך בכך (מקודדים שמתחלפים באמצע הניתוח, הפרעה בתהליך הניתוח). אם נעשו שינויים ביושרה המתודולוגית מסיבות אתיות, יש לתאר בפירוט את הסיבות ואת ההתאמות שנעשו.

תיאור כיצד תמיכה בטענות קיבלה חיזוק באמצעות קריטריונים שהוספו לתהליך הניתוח. דוגמאות לקריטריונים מחזקים למחקר יכולים לכלול:

תמלולים / נתונים שנאספו מוחזרים למשתתפים לקבלת משוב.

טריאנגולציה של מקורות שונים של מידע, ממצאים או חוקרים.

קריטריונים ליסודיות הריאיון או לדרישות המראיין.

תהליכי הסכמה או ביקורת.

ביקורת עמיתים או משוב של משתתפים על הממצאים.

הצגת הנתונים (מטריצות).

תיאורי עומק עשירים, תיאורי מקרה, איורים.

שיטות מובנות של רפלקסיביות החוקר (שליחת תזכורות, רשימות שדה, יומנים, תיעוד אירועים, יומן אישי, תיחום - bracketing).

קריטריונים לתועלת הממצאים בהקשר לבעיית המחקר (הערכה אם פתרון מסוים היה יעיל). חוקרים אינם חייבים להשתמש בכל הקריטריונים ואף לא באחד מן הקריטריונים (כיוון שהקפדה מבוססת בעיקר על התהליך הלולאתי של הניתוח האיכותני, שמטבעו כולל קריטריונים בנייתיים המתפתחים בתהליך של ניתוח שמתקן את עצמו הלך וחזור), אבל השימוש בהם יכול להדגיש את היושרה המתודולוגית של המחקר. לגישות מחקר שונות יש מסורות שונות מבחינת שימוש בקריטריונים ואילו מהם חשובים יותר.

ממצאים/תוצאות: תיאור ממצאי המחקר (תמות, קטגוריות, גרטיבים) והמשמעות וההבנות שאליהן הגיע החוקר בעקבות ניתוח הנתונים ובכלל זה:

המחשת תהליך הניתוח על מנת להגיע לממצאים (ציטוטים, מובאות של נתונים וכולי). הצגת ממצאי המחקר בדרך התואמת את מערך המחקר. הצגת איורים (דיאגרמות, טבלאות, מודלים) שיכולים לעזור בהעברת ובארגון הממצאים. אפשר להשתמש בתמונות או בקישורים לקובצי וידאו.

למעריכים: פרק הממצאים נוטה להיות ארוך יותר מאשר במאמרים כמותיים בשל השיח הפתוח הנדרש כדי לאפשר הערכה של תהליך הניתוח. בהתאם לגישת המחקר הנבחרת, הממצאים והדיון יכולים להיות משולבים זה בזה, או שאפשר להשתמש בסגנון אישי של מעבר בין פרקים אלו כדי לתאר את מעורבות החוקר בניתוח. הממצאים יכולים לכלול או לא לכלול מידע כמותי, בהתאם למטרות המחקר, גישת המחקר ומאפייני המחקר. ממצאים המוצגים בדרך אמנותית (קישור להצגה דרמטית של הממצאים) צריכים לכלול גם מידע כתוב בסטנדרטים של כתיבה מקצועית כדי לתמוך בהצגת המחקר. אפשר להשתמש בציטוטים או במובאות כדי לעבות את הנתונים (תיאור עשיר, הערות שטח, מובאות מהן טקסט), אך אין לתת לזה לבוא על חשבון תיאור ממצאי הניתוח.

דיון

תיאור התרומות המרכזיות והשפעתן בקידום הבנות רלוונטיות למקצוע. תיאור סוגי התרומות שהממצאים קידמו (הפרכה, עיבוד ותמיכה במחקרים או תיאוריות קודמות בספרות תוך תיאור

הרלוונטיות) ואיך אפשר להשתמש בממצאים. זיהוי קווי דמיון ושוני בין מחקר זה ובין ממצאי מחקרים ותיאוריות שקדמו לו. מתן התייחסות להסברים אלטרנטיביים לממצאים. זיהוי נקודות החוזק והמגבלות של המחקר (הידרשות לאיכות, למקור או לסוגי הנתונים או לתהליכי הניתוח וכיצד הם מחזקים או מחלישים את היושרה המתודולוגית). תיאור מגבלות יכולת ההעברה (מה הקוראים צריכים לזכור באשר ליישום הממצאים בהקשרים שונים). ציון דילמות או אתגרים אתיים שעלו ומתן המלצות רלוונטיות למחקרי המשך. התייחסות להשלכות על מחקרי המשך, מדיניות ופרקטיקה. הדיון יכול להוליך לכמה פתרונות. הדעה הרווחת בהרבה גישות איכותניות היא כי ממערכת נתונים אחת יכולות לנבוע הרבה יותר ממערכת ממצאים תקפה ויעילה אחת.

פסקת סיכום - המתמצת את הדיון באופן קצר וממוקד.

Levitt, H.M., Bamberg, M., Creswell, J.W., Frost, D.M., Josselson, R., Suárez-Orozco, C. (2018). Journal article reporting standards for qualitative primary, qualitative meta-analytic, and mixed methods research in psychology: the APA Publications and Communications Board Task Force Report. *American Psychologist journal*, 73(1), 26–46.

אין המערכת אחראית לתוכן הפרסומות במאמר ולדעות המחברים המובעות בהם, והם על דעת המחברים בלבד.

כתב עת ישראלי לריפוי בעיסוק
 The Israeli Journal of Occupational Therapy
 החברה הישראלית לריפוי בעיסוק בישראל
ijot2.il@gmail.com